

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת וַיֵּשֶׁב

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ו' - חלק י'

קונטרס 160

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

🌿 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌿

תוכן העלונים	עמוד העלון	מספר עמוד
עלון אור הזוהר - גליון 6 - חודש תשרי תש"ע [16 עמודים]		
.83. שער.	א	45
.84. הרש"ש.		
.85. רבנו הקדוש רבי יצחק אייזיק מוקומנה אומר שיש ללמוד עם ילדים מגיל תשע את הזוהר הקדוש והתקונים.		
.86. תש"ע - ספר אור הזוהר.		
.87. מפתח לעלון.	ב	46
.88. נר למאור - דבר המערכת.		
.89. חלוקת ספרי הזוהר חנים.		
.90. דרושים מתנדבים.		
.91. כוכבי אור.	ג	47
.92. נקודות חלוקת הזוהר בפריסה ארצית.		
.93. המוצה את הרבים הוא המיוחד בשמים.		
.94. לאורם נלך - לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	ד	48
.95. המשך לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.		
.96. המשך לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	ו	50
.97. המשך לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.		
.98. הרבמח"ל והזוהר.	ז	51
.99. המשך לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.		
.100. המאור הגדול.	ט	53
.101. הוכות ללמוד וללמד זוהר.		
.102. המאור הקטן.	י	54
.103. זקנים עם נערים.		
.104. כתבה ותמונות מענינות.		
.105. שביבי אור.		
.106. קיבלתי על עצמי ללמוד זוהר ונושעתי.	יא	55
.107. אשרי העומדים על סודך.		
.108. שנה טובה ממפעל הזוהר העולמי.		
.109. הודעה משמחות.		
.110. בקרוב נפרסם רשימת שיעורים בזהר הקדוש.		
.111. לאור הדברים - שפעת החזירים בקראקא.	יב	56
.112. סיפור נורא על מי שהכשילו במאכלות אסורות.		
.113. סיפור בהמשכים.	יג	57
.114. אור אדום - קדושת בית הכנסת (א).		
.115. אור חזר.	יד	58
.116. מכתבים למערכת.		
.117. מכתב מהרה"ג הרב מנחם מנדל טוביאס אב"ד דק"ק שטפנשט שליט"א.		
.118. מהר"ר אליהו פלדמן שליט"א.		
.119. מהר"ר יעקב שבח ס"ט שליט"א.		
.120. ומכתב מאת ב.א.		
.121. קריאה קדושה להצטרפות ללימוד הזוהר היומי.	טו	59
.122. מתנה יקרה לכל מי שמקבל על עצמו ללמוד את הזוהר הקדוש.		
.123. טופס הצטרפות וקבלת מתנה חשובה ויקרה עד הבית.	טז	60

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

🌸 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌸

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
עלון אור הזוהר - גליון 7 - חודש תשרי תש"ע [4 עמודים]		
124. שער. 125. עוד נושאים מעניינים.	א	61
126. אור חדש. 127. כתבה על ספר הזוהר עם פירוש הסולם. 128. כתבה על ספר הזוהר עם פירוש מתוק מרביש. 129. כתבה על ספר הזוהר שיוצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי. 130. ספר אור הזוהר. 131. ספר איראק קדישא הוציא לאור על ידי הגאון הצדיק המקובל רבי בנימו שמואלי שליט"א.		
132. אור צדיקים. 133. מכתבים והסכמות מגדולי ישראל על הזוהר. 134. מכתב מכ"ק מרן האדמו"ר מגור זצוק"ל. 135. מכתב מכ"ק מרן האדמו"ר מבעלז זצוק"ל. 136. מהגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל. 137. מהגה"צ רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל. 138. מכתב הסכמה מהצדיק המקובל רבי יצחק כדורי זצוק"ל. 139. מרבני העדה החרדית משנת תשס"ב. 140. מרבי ישראל יעקב פישר זצוק"ל. 141. מרבי מאיר בראנסדארפער זצוק"ל. 142. מרבי משה הלברשטם זצוק"ל. 143. מרבי בנימין רבעוביטש זצוק"ל. 144. מרבי ישראל משה דושינסקי זצוק"ל. 145. להבחיל"ח מרבי משה שטרנבוך שליט"א. 146. ומרבי אברהם יצחק אולמאן שליט"א.	ב	62
147. כוכבי אור. 148. 58 נקודות חלוקה בפריסה ארצית.		
עלון אור הזוהר - גליון 8 - חודש תשרי תש"ע [4 עמודים]		
149. שער. 150. חשבון מדויק על גדל הזכות של לימוד הזוהר הקדוש בשבת. 151. כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.	א	65
152. אור ישראל. 153. גדולי ישראל והזוהר. 154. שעה אחת לימוד זוהר בשבת קודש יותר מאלף שנים פשוט ביום חול. 155. הבן איש חי זיע"א.		
156. כוכבי אור עמוד 1	ג	67
157. כוכבי אור עמוד 2 158. 193 נקודות חלוקה בפריסה ארצית (אלול תשס"ט).	ד	68

ואם תאמר שהקדוש ברוך הוא עושה דין באדם בלי דין, הרי נאמר, שכאשר הדין שורה על האדם כשהוא צדיק, משום אהבתו של הקדוש ברוך הוא אליו היא, כמו שנתבאר, שהרי הקדוש ברוך הוא מרחם עליו באהבה לקרב אותו אליו, משבר את הגוף כדי להשליט את הנשמה, ואז מתקרב האדם אליו באהבה פראווי, והנשמה שולטת והגוף נחלש. וצריך גוף חלש ונפש חזקה שמתגברת בחזק, ואז הוא אהוב של הקדוש ברוך הוא, כמו שאמרו החכמים, נותן הקדוש ברוך הוא לצדיק צער בעולם הזה כדי לזכות אותו לעולם הבא.

וכאשר הנשמה חלשה וגוף חזק, הוא שונאו של הקדוש ברוך הוא, שאינו מרצה בו, לא נותן לו צער בעולם הזה, אלא דרכיו מתקנות והוא בשלמות יתרה, משום שאם עושה צדקה או חסד, הקדוש ברוך הוא משלם לו את שכרו בעולם הזה, ולא יהיה לו חלק בעולם ההוא. וזהו שתרגם אונקלוס (דברים ז) ומשלם לשונאיו וגו' - משלם לשונאיו טובות שהם עושים (הוא), ומשום כך אותו צדיק שנשבר תמיד הוא אהוב של הקדוש ברוך הוא. והדברים הללו כשבדק, ולא מצא חטא בידי שנענש עליו.

באן יש להסתפל בכמה צדדים, אחד - שהיה ראינו שאין השכינה שורה במקום צרוב, אלא במקום שיש בו שמחה. אם אין בו שמחה, אין שכינה שורה באותו מקום, כמו שנאמר (מלכים-ב א) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד, והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד. ה' שהרי ודאי ששכינה לא

תאמר דקדשא ברוך הוא עביד דינא כבר נש בלא דינא. הא אתמר, דכד דינא שריא עליה דבר נש פד איהו זכאה. בגין רחמותא דקדשא ברוך הוא ביה איהי, כמה דאתמר. דהא קדשא ברוך הוא רחים עליה ברחימו לקרבא ליה לגביה, מתבר גופא בגין לשלטה נשמתא, וכדין אתקריב בר נש לגביה ברחימו כדקא יאות. ונשמתא שלטא וגופא אתחלש. ובעיא גופא חולשא ונפשא תקיפא דאתתקף בתקיפו, וכדין איהו רחיקא דקדשא ברוך הוא. כמה דאמרו חברייא, יב קדשא ברוך הוא לצדיק צערא בעלמא דין, בגין למזפי ליה לעלמא דאתי.

וכד נשמתא חלשא וגופא תקיפא, איהו שנאיה דקדשא ברוך הוא דלא אתרעי ביה, לא יחיב ליה צערא בהאי עלמא אלא אורחוי מתתקנן והוא בשלימו יתיר. בגין דאי עבד צדקה או טיבו קדשא ברוך הוא משלם ליה אגריה בהאי עלמא ולא יהוי ליה חולק בההוא עלמא. ודא הוא דתרגם אונקלוס (דברים ז) ומשלם לשונאיו וגו' ומשלם לשנאוהי טבוון דאינון עבדין וגו' (איהו). ובגין כך ההוא זכאה דאתבר תדיר איהו רחיקא דקדשא ברוך הוא, והני מילי כד בדק ולא אשפח חוכא בידיה דאתענש עליה.

הכא אית לאסתפל לא בכמה סטרין. חד, דהא חמינן דשכינתא לא שריא באתר עציבו אלא באתר דאית ביה חדוה. אי חדוה לית ביה, לא שריא שכינתא בההוא אתר. כמה דאת אמר, (מלכים ב א) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד, דהא שכינתא ודאי לא שריא באתר עציבו. מנלן

מיעקב. דבגין דהנה עציב עליה דיוסף אסתלקת שכינתא מניה, פיון דאתא ליה חדוה דבשורה דיוסף מיד ותחי רוח יעקב אביהם. הָכָא בְּהַאי זַפְאָה דְּאַתְבַּר בְּיִוֵן דְּאִיהוּ חֲלָשָׁא וְאַתְבַּר בְּמַכְאוּבִין, אֲן הוּא חֲדוּה דְּהָא אִיהוּ בְּעַצְיָבוּ וְלִית עֲמִיה חֲדוּה כָּלֵל.

וְחַד דְּהָא חֲמִינֵן פְּמָה רַחֲמִינֵן הוּו צְדִיקְנָא קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְלֹא אַתְבַּרוּ בְּמַרְעִין וְלֹא בְּמַכְאוּבִין וְלֹא אַתְחַלְשׁ גּוּפָא דְּלַהוּן לְעֵלְמִין. אַמְאִי לָאו אֲלִין פְּאֲלִין, דְּאֲלִין אַתְבַּרוּ וְאֲלִין קְיִימִי גּוּפִיְהוּ כְּדָקָא יָאוּת.

וְאַם תְּאֹמַר דְּהָא אֲלִין דְּקִיְימוּ בְּקִיּוּמָא כְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דְּאִינוּן צְדִיקֵי בְּנֵי צְדִיקֵי אִינְהוּ, פְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְאֲלִין אַתְרֵינֵין צְדִיקֵי וְלָאו בְּנֵי צְדִיקֵי, הָא קָא חֲמִינֵן צְדִיקֵי בְּנֵי צְדִיקֵי, דְּהָא אָבוּי דְּדִין זַפְאָה בַר זַפְאָה, וְאִיהוּ זַפְאָה. אַמְאִי אַתְבַּר גּוּפִיְהָ בְּמַכְאוּבִין וְכָל יוּמוֹי בְּצַעְרָא.

אָרְא הָכָא רְזָא אִיהוּ, דְּהָא כָּל עוּבְדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּקִשׁוּט וּזְכוּ (איוב לד) כִּי פִעַל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ וּכְאֹרַח אִישׁ יִמְצָאנוּ. אֲשַׁפְחָנָא בְּסַפְרֵי קְדָמָי רְזָא חֲדָא, וּלְגַבִּיְהָ רְזָא אַתְרָא חַד דְּאִיהוּ תְרִין, דְּהָא אִית זְמַנִּין דְּסִיְהֵרָא אִיהִי בְּפִגְיָמוּ וְשְׂרָיָא בְּדִינָא וְשִׁמְשָׁא לָא אֲשַׁתְּפַח גַּבְהָ. וּבְכָל זְמַנָּא וּבְכָל שַׁעְתָּא אִית לָהּ לְאַפְקָא נִשְׁמַתִּין בְּבִנְיָ נֶשָׂא כְּמָה דְּלִקְטָא בְּקַדְמִיתָא, וְאַפִּיקַת לִוֵן הַשְׁתָּא בְּזַמְנָא דְּאִיהִי קְיִימָא בְּדִינָא. הָאִי מָאן דְּנִקִּיט לָהּ בְּהִהוּא זְמַנָּא לִיְהוּי תְדִיר בְּגִרְעוּתָא, וּמְסַכְנוּתָא אֲזֵלָא לְגַבִּיְהָ, וְאַתְבַּר תְּדִיר בְּדִינָא כָּל יוּמוֹי דְּבַר נֶשׁ בֵּין חֲיִיבָא בֵּין זַפְאָה. בַּר דְּצִלוּתָא

שורה במקום עצוב. מנין לנו? מיעקב, שמשום שהיה עצוב על יוסף הסתלקה ממנו שכניה. פיון שבאה לו השמחה על בשורת יוסף, מיד ותחי רוח יעקב אביהם. כאן בצדיק הזה שנשבר, פיון שהוא חלש ונשבר במכאובים, איפה השמחה? שהרי הוא בעצב ואין עמו כלל שמחה.

ואחד - שהנה ראינו כמה אהובים היו צדיקים לפני הקדוש ברוך הוא ולא נשברו בחלאים ולא במכאובים, ולא נחלש גופם לעולמים, למה לא אלה כאלה - שאלה נשברו, ואלה עומדים בגופם כראוי? ואם תאמר שהנה אלה שעמדו בקיים כראוי משום שהם צדיקים בני צדיקים הם, כמו שבארורה, ואלו האחרים צדיקים ולא בני צדיקים - הנה ראינו צדיקים בני צדיקים, שהנה אביו של זה צדיק בן צדיק, והוא צדיק, למה נשבר גופו במכאובים וכל ימיו בצער? ארוא כאן הוא סוד, שהנה כל מעשי הקדוש ברוך הוא באמת וצדק, (איוב לד) כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו. מצאנו בספרי הראשונים סוד אחד, ואצלו סוד אחר אחד שהוא שנים, שהרי יש לפעמים שהלבנה בחסרון ושורה בדין ואין השמש נמצא אצלה, ובכל זמן ובכל שעה יש לה להוציא נשמות לבני אדם כמו שלקטה בראשונה, ומוציאה אותם פתת בזמן שהיא עומדת בדין, ומי שלוקח אותה באותו זמן, יהיה תמיד בחסרון והעני הולך אליו, ונשבר תמיד בדין כל ימי האדם, בין חוב בין זכאי, רק שתפלה מבטלת את כל גורי הדינים

ויכול לסלקם בתפלה.
ואתו הזמן שאותה הדרגה
עומדת בשלמות, ואתו נהר
ששופע ויוצא משתמש בה, אז
אותה הנשמה שיצאה ונדבקה
בו באותו האדם, אותו האדם
משלם בכל - בעשר, בבנים
ובשלמות הגוף.

והכל משום אותו המזל ששופע
ויוצא ומתחבר באותה הדרגה
להשתלם בו ולהתברר ממנו,
ועל כן הכל במזל הדבור תלוי.
ועל כן שנינו, בנים, חיים
ומזונות - לא בזכות תלויים,
אלא במזל הדבור תלוי, שהרי
בזכות אינו אלא עד שמתמלאת
וימאירה מן המזל.

ומשום כך, כל אותם שנשברו
בעולם הזה, והם צדיקי אמת,
פלס נשברים בעולם הזה
ונדונים בדין. מה הטעם? משום
שאותה הנפש גרמה להם, ועל
כן חס עליהם הקדוש ברוך הוא
לעולם הבא.

רבי אלעזר אמר, כל מה שעושה
הקדוש ברוך הוא הוא בדין, כדי
לטהר אותה הנפש להביא אותה
לעולם הבא (ומשום כך כל מעשיו של
הקדוש ברוך הוא) [ג"א משום שכל מעשי הקדוש
ברוך הוא] הם בדין ואמת, וכדי
להעביר ממנו אותה זקמה
שקבלה בעולם הזה, ועל כן
נשבר אותו הגוף ונטהרת הנפש,
ומשום כך הקדוש ברוך הוא
עושה לאותו הצדיק שיסבל
יסורים ומכאובים בעולם הזה
ויתנקה מן הכל ויזכה לחיי
עולם, ועל כן פתוח (תהלים יא) ה'
צדיק יבחן, ודאי, והנה נתבאר.

רבי שמעון פתח, (ויקרא כא) אף
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח
לא יגש פי מום בו ולא יחלל את
מקדשי פי אני ה' מקדשו. אף אל
הפרכת לא יבא - בא ראה,

בטיל כל גזרי דינין ויכיל לסלקא בצלותא.
וההוא זמנא דקיימא ההוא דרגא בשלימו,
וההוא נהר דנגיד ונפיק אשתמש
בה, כדין ההיא נשמתא דנפקת ואתדבקת
ביה בההוא בר נש, ההוא בר נש אשתלים
בכלא בעותרא בבנין בשלימו דגופא.

וכלא בגין (דף קפא ע"א) ההוא מזלא דנגיד
ונפיק ואתחבר בההוא דרגא
לאשתלמא ביה ולא תברכא מגיה, ועל דא
כלא במזלא תליא מלתא. ועל דא תנינו, בני
חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא
במזלא תליא מלתא. דהא בזכותא לאו איהו
אלא עד דאתמליא ואתנהיר מן מזלא.

ובגין כך כל אינון דאתברו בהאי עלמא
ואינון זפאי קשוט, פלהו אתברו בהאי
עלמא ואתדנו בדינא. מאי טעמא, בגין
דההיא נפשא גרמא להו, ועל דא חייס
עלייהו קדשא בריה הוא לעלמא דאתי.

רבי אלעזר אמר, כל מה דעביד קדשא
בריה הוא בדינא איהו, בגין לדפאה
לההיא נפשא לאיתתאה לה לעלמא דאתי.

(ובגין כך קדשא בריה הוא כל עובדיו) (ג"א בגין דכל עובדיו דקדשא בריה
הוא) אינון בדינא וקשוט. ובגין לאעברא מגיה
ההוא זוקמא דקבילת בהאי עלמא ועל דא
אתבר ההוא גופא ואתדכיאת נפשא. ובגין
כך קדשא בריה הוא עביד לההוא זפאה
דיסבול יסורין ומכאובין בהאי עלמא ויתנגי
מכלא ויזפה לחיי עלמא. ועל דא כתיב (תהלים
81) יי צדיק יבחן. ודאי, והא אתמר.

רבי שמעון פתח, (ויקרא כא) אף אל הפרכת לא
יבא ואל המזבח לא יגש פי מום בו
ולא יחלל את מקדשי פי אני ה' מקדשו. אף
אל הפרכת לא יבא. תא חזי, בההיא שעתא

באותה שעה שאותו הנהר ששופע ויוצא, מוציא כל אותן הנשמות והנקבה מתעברת, כלם עומדים בפנים בחצר לפנים מחצר מצפה שטיחים.

ובשנה לבנה נפגמת באותו צד של הנחש הרע, אז כל אותן נשמות שיוצאות, אף על גב שכלן טהורות וכלן קדושות - הואיל ונפלו בפגם, בכל אותם מקומות שהגיעו אותן הנשמות, כלם נשברו ונפגמו בכמה צער וכמה כאבים, ואלו הם (נשמות

ומקומות) [ג"א נשמות של מקומות של פגם] שמתרצה בהם הקדוש ברוך הוא אחר שנשברו, ואף על גב שהנשמות בעצב ולא בשמחות. כוד הדבר שורים כמו שלמעלה, הגוף נפגם, והנשמה בפנים כמו שלמעלה, וזה כמו זה. ומשום כך אלו הם שצריכות להתחדש בהתחדשות הלבנה, ועל אלו כתוב (ישעיה טו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר ה'. כל בשר ודאי, שאלו יתחדשו בכל. וצריכים להתחדש בהתחדשות הלבנה.

ואלו הם בשתפות אחת עם הלבנה פגומים באותו הפגם שלה, ומשום כך היא תמיד שורה בתוכם, שאינה עוזבת אותם, כמו שנאמר (שם נז) ואת דכא ושפל רוח, וכתוב (תהלים לד) קרוב ה' לנשברי לב. לאותם שסובלים עם הלבנה, אותו הפגם הם קרובים לה תמיד. ועל זה להחיות לב נדפאים, באותם החיים שבאים לה להתחדש יהיה להם חלקם, אותם שסובלים עמה יתחדשו עמה.

ואלו נקראים יסורים של אהבה. של אהבה הם, ולא מאותו האדם. של אהבה, אותם שנפגם

דהוא נהר דנגיד ונפיק אפיק כל אינון נשמתין ואתעברת נוקבא, פלהו קיימין לגו בקורטא דלגו בסיטו קורטא.

וכר סיהרא אתפגים בההוא סטרא דחויא בישא, פדין כל אינון נשמתין דנפקין, אף על גב דכלהו דכין וכלהו קדישין, הואיל ונפלו בפגמו, בכל אינון אתרי דמטו אינון נשמתין פלהו אתברו ואתפגמו בכמה צערין בכמה כאבין, ואילין אינון (נשמתין ואתרין) (ג"א נשמתין ואתרין דפגמו) דאתרעי בהו קדשא בריך הוא לבתר דאתברו, ואף על גב דנשמתין בעציבו ולא בחדוון.

רוא דמלה שריין פגוונא דלעילא גופא אתפגים, ונשמתא לגו פגוונא דלעילא, ודא כגוונא דדא, ובגין כך אלין אינון דבעיין לחדתותי בחדתותא דסיהרא, ועל אלין פתיב, (ישעיה טו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר יי. כל בשר ודאי, דאלין יתחדתון בכלא. ובעיין לחדתותי בחדתותא דסיהרא.

וארין אינון בשותפותא חדא בסיהרא פגימין בההוא פגמו דילה, ובגין כך איהי שריא בגווייהו תדיר דלא שבקא לון פמה דאת אמר, (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח. וכתוב, (תהלים לד) קרוב יי לנשברי לב, לאינון דסבלי עם סיהרא ההוא פגמו, אינון קריבין לה תדיר. ועל דא להחיות לב נדפאים, באינון חיים דאתיין לה לאתחדתא יהא לון חולקהון, אינון דסבלי עמה יתחדתון עמה.

וארין אקרון יסורין של אהבה, של אהבה אינון ולא מגיה דההוא בר נש. של אהבה, אינון דאתפגים נהורא של אהבה זוטא דאתדחייא מאהבה רבה. בגין כך אלין

אינון חברים משתפים בהדה. זפאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, דאינון זכו להאי למהוי חברים בהדה, עלייהו כתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי וגו'.

פתח ואמר, (ישעיה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. זפאה חולקהון דצדיקניא דקודשא ברין הוא גלי לון ארחי דאורייתא למהך בהו. תא חזי, האי קרא רזא עלאה איהו, הנה ישפיל עבדי ואוקמוה. אבל תא חזי, פד פרא קדשא ברין הוא עלמא, עבד לה לסיהרא ואזער לה נהוראה דהא לית לה מגרמה פלום. ובגין דאזעירת גרמה, אתנהרא בגין שמשא, ובתוקפא דנהורין עלאין.

ובזמנא דהיה בי מקדשא קנים, ישראל הו משתדלין בקורבנין ועלוון ופולחנין, דהוו עבדין פהני וליואי וישראלאי בגין לקשרא קשרין ולאנהרא נהורין. ולבתר דאתחרב בי מקדשא אתחשף נהורא, וסיהרא לא אתנהירת מן שמשא, ושמשא (דף קפא ע"ב) אסתלק מנה ולא אתנהרא, ולית לך יומא דלא שלטא ביה לווטין וצערין וכאבין פמה דאתמר.

ובהוא זמנא דמטי זמנא דסיהרא לאתנהרא, מה פתיב הנה ישפיל עבדי, עליה דסיהרא אתמר הנה ישפיל עבדי דא הוא רזא דמהימנותא. הנה ישפיל, דאתער אתערותא לעילא כמאן דארח ריחא ואתי לאתערא ולאסתפלא. ירום, מסטרא דנהורא עלאה דכל נהורין.

ירום, פמה דאת אמר, (ישעיה ל) ולכן ירום לרחמכם. ונשא, מסטרא דאברהם. וגבה, מסטרא דיצחק. מאד, מסטרא דיעקב.

האור של האהבה הקטנה שנדחית מאהבה רבה. משום כך אלה הם חברים משתפים עמה. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שהם זכו לזה להיות חברים עמה, עליהם פתוב (שם קכב) למען אחי ורעי וגו'.

פתח ואמר, (ישעיה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. אשרי חלקם של הצדיקים שהקדוש ברוך הוא גלה להם דרכי התורה ללכת בהם. בא ראה, הפסוק הזה הוא סוד עליון, הנה ישפיל עבדי ובארוה. אבל בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה את הלכנה והקטין לה את אורה, שהרי אין לה מעצמה פלום. ומשום שהקטינה את עצמה, האירה בגלל השמש ובחזק האורות העליונים.

ובזמן שהיה בית המקדש קים, ישראל היו משתדלים בקורבנות ועולות ועבודות שהיו עושים הפהנים ולוים וישראלים כדי לקשר קשרים ולהאיר אורות. ולאחר שנחרב בית המקדש, נחשף האור, והלכנה לא הוארה מן השמש, והשמש הסתלק ממנה ולא האירה, ואין לך יום שלא שולטים בו קללות וצער וכאבים, כמו שנתבאר.

ובאותו זמן שהגיע זמן הלכנה להאיר, מה פתוב? הנה ישפיל עבדי. נאמר על הלכנה הנה ישפיל עבדי, זהו סוד האמונה. הנה ישפיל - שמתעוררת התעוררות שלמעלה, כמי שהריח ריח וכא להתעורר ולהסתפל. ירום - מצד האור העליון של כל האורות.

ירום - כמו שנאמר (ישעיה ל) ולכן ירום לרחמכם. ונשא - מהצד של אברהם. וגבה - מהצד של

יִצְחָק. מֵאֵד - מֵצִדוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. וְאֵף עַל גֵּב שְׂבָאוֹרוֹהוּ, וְהַכֵּל אֶחָד בְּסוּד שֶׁל הַחֲכָמָה.

וּבְאֵרוֹת זְמַן יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת עֲלִינָה לְהֵאִיר לְלִבָּהּ כְּרֹאֵי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׂבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים. וּמִשּׁוֹם כֶּף תַּתּוֹסֵף לָהּ רוּחַ עֲלִינָה, וּמִשּׁוֹם כֶּף יַתְעוֹרְרוּ אִז כָּל אוֹתָם הַמְתִּים שֶׁהֵם בְּתוֹךְ הָעֵפֶר. וְזֶהוּ עֲבָדֵי, הַסוּד שֶׁמִּפְתָּחוֹת רַבּוֹנוֹ בְּיָדוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אֵל עֲבָדוֹ יִקַּח בֵּיתוֹ, וְכִמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר) (בְּרֵאשִׁית כד) וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל עֲבָדָיו. זֶה הַלְּבָנָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, מִטְטְרוֹיִן שֶׁהוּא עֲבָד שְׁלִיחַ רַבּוֹנוֹ. יִקַּח בֵּיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים לו) נַעַר הַיְיָתִי גַם יִקְנֵתִי. הַמִּשְׁל כָּל אֲשֶׁר לוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הַגּוֹנִים נִרְאִים בּוֹ יְרֹ"ק וְלִבִּי"ן וְאֲד"ם.

שִׁים נָא יִדָּף תַּחַת יְרֵכֵי - זֶהוּ הַצְּדִיק, סוּד הַדְּבָר קִיּוֹם הָעוֹלָם, שֶׁהָיָה אִז הָעֲבָד הָיָה מְמַנֶּה בְּסוּד עֲלִינָה לְהַחֲיוֹת אֶת שׁוֹכְנֵי הָעֵפֶר, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלִיחַ בְּרוּחַ שֶׁל מַעְלָה לְהַשִּׁיב הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת לְמִקּוֹמָן לְאוֹתָם גּוֹפִים (שֶׁנֶּאֱמַר) שֶׁהַתְּבִלּוֹ וְנִרְקָבוּ תַּחַת הָעֵפֶר.

וְאֲשִׁבִיעֶךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְאֲשִׁבִיעֶךָ - מֵה זֶה וְאֲשִׁבִיעֶךָ? לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּסוּד שֶׁל שְׂבַעֲה אֹרוֹת עֲלִינָיִם, שֶׁהֵם סוּד הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִינָה. אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה - זֶהוּ הַגּוֹף שֶׁתַּחַת הָעֵפֶר שִׁישׁ לוֹ קִיּוֹם לְהִקָּים מִהָעֵפֶר, שֶׁכָּל אוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְזָכוּ לְהִקָּבֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יַתְעוֹרְרוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שְׂבָאוֹרָנוּ, שְׂכַתוֹב (ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתֵּיף, בְּרֵאשׁוֹנָה - אֵלּוֹ הַמְתִּים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִבְלַתִּי יְקוּמוּן - אוֹתָם הַמְתִּים שֶׁל שְׂאוֹר

וְאֵף עַל גֵּב דְּאוֹקְמוֹהָ, וְכֹלָא חַד בְּרִזָּא דְחֲכָמָתָא.

וּבְהֵוֹא זְמַנָּא יַתְעַר קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַתְעֵרוּתָא עֲלָאָה לְאַנְהָרָא לָהּ לְסִיְהָרָא כְּדָקָא יָאוֹת כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׂבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים. וּבְגִינ כֶּף יַתּוֹסֵף בְּה רוּחַ עֲלָאָה, וּבְגִינ כֶּף יַתְעֵרוּן כְּדִין כָּל אֵינוֹן מִיִּתְיָא דְאֵינוֹן גּוֹ עֵפְרָא. וְדָא הוּא עֲבָדֵי, רְזָא דְמִפְתָּחֵן דְמֵאֲרִיָּה בִּידֵיהּ. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (אֵל עֲבָדוֹ יִקַּח בֵּיתוֹ וְכִמוֹ דְאַתְ אָמַר), (בְּרֵאשִׁית כד) וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל עֲבָדָיו, דָּא סִיְהָרָא כְּמָה דְאַתְמֶר, מִטְטְרוֹיִן דְאֵיהוּ עֲבָד שְׁלִיחָא דְמֵאֲרִיָּה.

יִקַּח בֵּיתוֹ כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תְּהִלִּים לו) נַעַר הַיְיָתִי גַם יִקְנֵתִי. הַמִּשְׁל כָּל אֲשֶׁר לוֹ, בְּגִינ דְכָל גּוֹנִינ אַתְחַזּוֹן בֵּיה יְרוֹ"ק וְחַתּוֹר יוֹסוּמ"ק.

שִׁים נָא יִדָּף תַּחַת יְרֵכֵי, דָּא הוּא צְדִיק רְזָא דְמַלְאָה, קִיּוּמָא דְעֲלָמָא. דְהָא כְּדִין הָאֵי עֲבָד מְמַנָּא בְּרִזָּא עֲלָאָה לְאַחֲיָא לֹוֹן לְדִיְרֵי עֵפְרָא וַיַּתְעַבִּיד שְׁלִיחָא בְּרוּחָא דְלַעֲלִיא וְלְאַתְבָּא רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין לְאַתְרֵיהוּ לְאֵינוֹן גּוֹפֵי (ס"א דְאַתְאֲבָלו) דְאַתְבִּלוּ וְאַתְרַקְבוּ תַּחוֹת עֵפְרָא.

וְאֲשִׁבִיעֶךָ בֵּין אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְאֲשִׁבִיעֶךָ, מָאֵי וְאֲשִׁבִיעֶךָ. לְאַתְלַבֵּשָׁא בְּרִזָּא דְשַׁבַּע נְהוּרִין עֲלָאִין דְאֵינוֹן רְזָא דְשְׁלִימוֹ עֲלָאָה. אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה, דָּא הוּא גּוֹפָא דְתַחוֹת עֵפְרָא דְאֵית לֵיה קִיּוּמָא לְאַקְמָא מִעֵפְרָא. דְכָל אֵינוֹן דְאַתְקָבְרוּ בָּהּ וְזָכוּ לְאַתְקָבְרָא בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן יַתְעֵרוּן בְּקַדְמִיתָא, כְּמָה דְאוֹקִימָנָא. דְכַתִּיב, (ישעיה כו)

יַחֲיוּ מִתֵּיף, בְּקַדְמִיתָא אֵלּוֹ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קַדְמֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאַרְיָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

🌸 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌸

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
עלון אור הזוהר - גליון 9 - חודש תשרי תש"ע [4 עמודים]		
159. שער.	א	69
160. הסכמת חברי הבר"ץ העדה החרדית תשס"ב על הדפסת הזוהר.		
161. מהפך!	ב	70
162. אור צדיקים על לימוד הזוהר.		
163. מכתבים והסכמות מגדולי ישראל על הזוהר.		
164. כ"ק מרן אהמו"ר רבי רפאל בלום מקאשוי וצוק"ל בעהמ"ס טל שמים עה"ת ברכות שמים על הש"ס ושו"ת, לוחם מלחמת השם, (הפנץ חיים בדרנץ) מפני הגה"צ מורנו ורמנו רבי חיים קרייזווירטה וצוק"ל), תלמיד של הגה"ק רבי שאול בראך זיע"א מקאשוי, ואמר עליו רבו הגה"ק הנ"ל שבגיל 14 ידע את כל הבבלי וירושלמי בעל פה.		
165. הנאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זיע"א בעהמ"ס שו"ת מנחת יצחק י' כרכים שו"ת דברי יצחק, ומנחת יצחק על התורה.		
166. להבחי"ח הגה"צ הרב וואזנר שליט"א בעהמ"ס שבט הלוי.		
167. מכתב חיוק נפלא מהגה"צ כ"ק מרן אדמו"ר רבי שלום יהודה נראם שליט"א למתנדבים להפצת הזוהר הקדוש על ידי מפעל הזוהר העולמי, בעהמ"ס: קובץ ספרי ארץ ישראל כ"ו חלקים, שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל, קובץ ספרי כשרות ג'ן חל, קובץ ספרי שחיטה כ"ו חל, קובץ ספרי ניקור ל"ג חל, קובץ ספרי שמירת שבת ד"ח, קובץ ספרי מקוואות ח"ה, שמירת הברית י"ה, דברי תורה עה"ת ז"ח, קובץ ספרי סת"ם כ"ב חל, קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ י"ז חל, שכר ועונש ו"ח, שו"ת זבחו זבחי צדק ג'ח, אור הזוהר ה"ח, ועוד.		
168. לאורם נלך.	ג	71
169. תיקון לנאולה האמיתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דאתרא קדישא דשנת תרפ"א.	ד	72
170. לקט מספרי קדמונים על הזוהר		
171. המשך מעמוד הקודם.	עלון אור הזוהר - גליון 10 - חודש תשרי תש"ע [4 עמודים]	
172. שער.	א	73
173. רש"ש.		
174. קריאת מפעל הזוהר - בזה"פ.	ב	74
175. מכתבים והסכמות מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש.		
176. כ"ק מרן הגאון הצדיק רבי משה אריה פריינד וצוק"ל, גאב"ד העדה החרדית ירושלים, בעהמ"ס עמרת יהושע, היה ראש ישיבת ייטב לב דסאטמר ירושלים עה"ק.		
177. הגאון הצדיק רבי מאיר ברנסדוופר וצוק"ל, חבר הבר"ץ, ודיין בבד"ץ העדה החרדית ירושלים, בעהמ"ס שו"ת קנה בשם ג' חלקים, וקנה בשם על הלכות נידה ב' חלקים, ועוד.		
178. הגאון הצדיק רבי ישראל יעקב פישר וצוק"ל, בעהמ"ס שו"ת אבן ישראל ט' כרכים, ראב"ד העדה החרדית, נהג להמליץ לאנשים המצויים במצוקה להתפלל 40 יום ברציפות בכותל המערבי.		
179. הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך וצוק"ל ה"י המקובלים שער השמים.		
180. הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש בעל מתוק מדבש וצוק"ל.	ג	75
181. קריאת קדושה מהצדיקים המקובלים ללמוד זוהר הקדוש.	ד	76
182. אנגליה.		
183. השבון לימוד שעה אחת זוה"ק.		
184. שהחיינו קיימנו להוציא לאור במהדורה ששית את הספר הקדוש "ספר אור הזוהר".		